

Yörsan Yersen

Koray Çalışkan

koray.caliskan@boun.edu.tr

“Sütün Keyfi Yerinde” sloganıyla çalışan Yörsan, Balıkesir’deki fabrikasında çalışan işçilerin Tek Gıda-İş’de örgütlenmesi üzerine önce öncü işçileri sonra örgütlü işçilerin kalanını işten çıkardı. Artık sütleri de yüzleri de kara. İşten çıkardıkları işçileri hemen geri almaları gerekiyor.

Durumu öğrenmek için Yörsan’ın tüketici hatlarını aradım. “Bu kutunun mesaj limiti dolmuştur. Başka mesaj kaydedemiyorum” uyarısıyla karşılaştım. Sonra Genel Merkez’lerini aradım. Güzel sesli kibar bir bayan çıktı telefona 14 Aralık 2007 saat 10:50’de. Kendimi tanıttım. Boğaziçi lafını duyunca daha da sevecen konuşmaya başladı. İşten çıkarılan işçilerle ilgili bir kaç sorum olduğunu söyledim.

Ses birden değişti. Boğaziçi dediğimde beni sırnaşıkça ödüllendiren ses birden konuşanın boğazına dolandı. “Bu konuda bizi ilgilendiren bir durum yok. Hukukçukları arayın, iş yargıya intikal etti” diyerek kestirip attı. “Yörsan genel merkezini arıyorum ve bu işle ilgili kimseye ulaşamıyorum, böyle şey olur mu?” diye protesto ettim ve “kimle görüştüğümü” sordum.

O kimseye söylemezmiş ismini... Korkmuştu, sesi titriyordu, patronlarının bütün sıkıntısını omuzlarında hissediyordu. Beni beklemeye aldı. Sonra da bir daha geri dönmedi. Geri vites müziği dinletti beş dakika. Sonra bağlantı kesildi.

Fabrikayı aramamı söylemişti ismi ve yüzü olmayan Yörsan yetkilisi. Aradım. Yine bir sekreter. Sesi cıvıl cıvıl, Çiğdem’miş ismi. Bu sefer Boğaziçi der demez ismini sordum. Söyledi. Durumu anlattım. Daha dikkatli bir yanıt: “Sizi yetkiliye bağlayayım.” Toplantıdaymış yetkililer, cep numaramı bıraktım, arayan olmadı. Yetkililerin etkileri bu kadar.

Sendikalı Yörsan İşçileri Fabrika Önünde

GÖLE YOĞURT ÇALALIM

Yörsan kafasını kuma gömmüş bekliyor. Bilmiyor ki eğer gerçekten tüketicinin güvenini kazanacaksa, işçileri sendikalı olmak zorunda. Yörsan bunu görmüyor. Görecek.

İnternet sitelerinde ve birkaç gazeteye verdikleri ilanda şöyle diyorlar: “çalışanlarımız kötü niyetli kişilerin menfi propogandalarına kapılarak” sendika kurmaya kalkışmışlardır. Yani sendikalaşmak kötü niyetli propogandaymış. Ulu Önderimiz bize bu yolu işaret etti diyor Yörsanlı yetkililer. Sıkışınca şapkadan Atatürk çıkarıyorlar. Türk Milleti’ni seven bir şirketiz diyorlar. Sıkışınca şapkadan milliyetçiliği çıkarıyorlar. Ancak 400 işçiyi “stajyer” adı altında sigortasız olarak çalıştırıyorlar.

Bu mu önderlerinin yolu, bu mu halkını seven şirket? Bu milletin çocuklarını bayram öncesi işsiz bırakıyorlar. Yörsan kendi ilkelerini bile çiğniyor. Bu kadar dar kafalı bir şirket, iki lafı bir araya getirmeyi kısacık bir ilanda bile beceremiyor. Sendikasız, gündelikçi, güvencesiz işçilerle yoğurt yapmayı nasıl becerecek?

Yörsan haddi bilmeli. Sınırları görmeli. Anayasal hakları üçkuruş parası var diye önüne gelen yoğurtçu çiğneyememeli. İşten atılan işçiler geri alınana kadar Yörsan yemeyelim. Sütün keyfi yerinde değil!

İşçiler hadlerini bilmemeli. Sınırlarını aşmalı. Kenan Erçel’e göre “gönül ister ki Yörsan işçileri kendi fabrikalarını kursunlar, kendi işyerlerinde çalışsınlar. Göle yoğurt çalmak gibi geliyor. Ama ya tutarsa?” Erçel’e katılmamak elde değil.